

hvem har da affattet denne Lov? maa Svaret blive: Det maa Menneskene have gjort, ellers vare Dyrene komne mere i Betragtning. Men i alt Fald haaber jeg, at den Erkendelse maa gøre sig mere og mere gældende, at da Menneskene ere satte som Dyrenes Vogtere og Beherskere, have de ikke blot Rettigheder over for Dyrene, men ogsaa Pligter, de ere ikke satte til at behandle Dyrene efter Forgodtbefindende og Lune, men til at behandle dem paa en saadan Maade, at de kunne forsvare det — lad mig bruge Udtrykket over for Gud og Mennesker. At den humane Tanke gør sig mere og mere gældende over for Dyrene i vore Dage, skal jeg villig indrømme, og de tre ærede foregaaende Talere have ogsaa hævdet, at Dyrene nu til Dags blive behandlede mere humant end tidligere. Jeg tror, at over for den største Del af Befolkningen behøves der ingen Lovgivning paa dette Omraade, thi de fleste yde Dyrene en saa forsvarlig Behandling, som der kan forlanges. Men dette udelukker ingenlunde, at der endnu er en Del Individer tilbage, som ikke forstaa deres Pligter over for Dyrene, men kun kende deres Rettigheder, og over for saadanne er det netop, at det er nødvendigt for Statsmagten at gribe ind og sætte en Grænse for deres Magt.

Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (J. Bertelsen) tog temmelig skarpt paa denne Lov og sluttede med, at dersom den skulde træde ud i Livet i sin nuværende Skikkelse, vilde den blive til stor Gene for Befolkningen. Det er muligt, at det ærede Medlem har nogen Ret der. Jeg skal villig indrømme, at da Loven omtrent rammer hver eneste Husstand — det vil den paa visse Omraader komme til — vil den ogsaa paa visse Omraader blive til Gene, og det er derfor sikkert nok, at skal Loven ud i Livet, bør der foretages nogle Forandringer ved den. Men jeg er ingenlunde enig med det ærede Medlem i, at denne Lov bør underkastes en saa knusende Kritik, havde jeg nær sagt, som han fremsatte. Thi skønt der er mange Ting, der bør forandres, er der virkelig mange gode Bestemmelser, som aldrig ville blive til Gene for dem, der behandle Dyrene, som de bør behandles. Loven skal jo ikke gives for retfærdige, men for uretfærdige, ikke for dem, der behandle Dyrene godt, men for dem, der behandle dem daarligt, og for dem skal Loven netop blive til Gene. Jeg er derfor glad ved, at Loven er fremkommen, og jeg haaber, at den grundige Overvejelse, som

det ærede Medlem mener, den skal have, og som den ogsaa efter min Mening bør have, dog ikke skal føre til, at vi blive saa forsigtige, at vi helt standse Lovforslaget. I det Tilfælde vilde Rigsdagen efter min Mening handle uforsvarlig over for hele Dyrebestanden. Der er ganske vist visse Ting, som ogsaa efter min Mening bør ændres. Vi skulle nemlig ikke affatte Loven anderledes, end at Befolkningen kan efterkomme den uden alt for store Ulemper; men vi skulle paa den anden Side affatte den saaledes, at den rammer, hvor den bør ramme, og jeg tror, at Loven paa mange Punkter har faaet en meget god Affattelse. Jeg skal ikke komme ind paa ret mange af Lovens Bestemmelser, især da de tre ærede foregaaende Talere, navnlig den første, kom temmelig stærkt ind paa dem. Jeg skal indrømme, hvad vistnok ogsaa et Par andre ærede foregaaende Talere have anket over, at der er nogle Bestemmelser, der ere temmelig strenge, men saa er der maaske andre, der ere for slappe. Jeg skal indrømme, at naar det er helt forbudt at binde Lam eller Kalve ved Benene, er det vist en temmelig streng Bestemmelse, men det kan jo let ændres derved, at man f. Eks. faar Lov til at binde Benene paa dem i visse Timer. Skal nemlig et Lam eller en Kalv ligge med sammenbundne Ben i 24 Timer, er det Dyrplageri, men naar de kun ere bundne en Time eller to, er det muligt, at det ingenlunde kan henføres under Rubrikken Dyrplageri. Der kan være en Del andre Bestemmelser, som ogsaa maa overvejes og ændres, som f. Eks. Bestemmelsen om Strøelse i Skibene. Det kan være, det er en overflødig Bestemmelse, og at den vil volde Vanskelighed for Skibene, men derimod er det ingenlunde overflødig, at det bestemmes, at Dyrene skulle have noget at æde. Jeg hørte godt, det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds opkastede det Spørgsmaal: hvorledes skal det gaa til at fodre dem? Jeg skal oplyse, at det forenede Dampskibsselskab har haft Kreaturer om Bord i 3 Døgn uden Æde eller Drikke. Jeg mener, det er Dyrplageri. Selskabet har nu indrettet det saaledes, at de blive baade fodrede og vandede i Skibene. Det vil her være en let Sag at bedømme, hvor lang Tid der skal gaa hen, for at man kan kalde det for Dyrplageri, det skal den offentlige Mening hurtigt sige. Det ærede Medlem mente, det vilde være vanskeligt at afgøre, hvad der efter Lovforslaget skulde være Dyrplageri og hvad ikke. Jeg vil dertil sige, at det er lige saa vanskeligt at afgøre det nu. Selv